

ANY XL ■ 27 DE MAIG DE 2012 ■ NÚM. 22

AJUDANT A VIURE

Pentecosta, una nova vitalitat

És freqüent compartir idees sobre la necessitat de canvis en l'Església en constatar alguns fenòmens preocupants, com ara el nombre i la mitjana d'edat dels qui participen habitualment a les celebracions i/o la sequera vocacional. Certament són coses innegables en països de vella cristiandat com el nostre, i no falten anàlisis i explicacions en termes sociològics, demogràfics, culturals... Fora bo preguntar-nos també sobre el testimoni dels cristians (laics i eclesiàstics), però volent superar els quatre tòpics habituals i volent aprofundir de debò sobre la nostra manera de viure l'Evangeli i el seguiment de Jesús. Bastants veus autoritzades coincideixen en dir que el nucli de la crisi de l'Església en la vella Europa és la crisi de fe, la seva pobra vitalitat i convicció. Sembla que els criteris de Jesús no pesen prou en nosaltres a l'hora de prendre decisions que ens afecten existencialment.

Certament hi ha experiències, com la Jornada Mundial de la Joventut, que ens fan respirar un aire fresc de catolicitat i universalitat, i també suposen una alegria perquè pots veure que hi ha noves generacions de cristians que viuen intenses trobades amb Jesús i alimenten la seva voluntat de seguir-lo en present i en futur. Algunes famílies acollidores, i d'altres, m'han comentat que per a elles havia suposat un bon remei contra el propi cristianisme rutinari. I el mateix papa Benet XVI comentava, mesos després de la JMJ, que una de les experiències més importants d'aquells dies, per a ell, havia estat la trobada amb els prop de 20.000 joves voluntaris que hi havien dedicat setmanes o mesos de la seva vida, col·laborant en els seus preparatius i, a l'acabament de les Jornades, se'ls veia «tangiblement» feliços, havent trobat el sentit del temps i de la vida en donar el seu temps i el seu treball, malgrat el natural cansament.

No podem aspirar a convertir en ordinàries aquestes experiències, però ens han de servir per a pensar que realitats així no s'improvisen: darrere hi ha múltiples trobades amb Jesucrist que duen a sentir-se estimats per Déu i a lliurar-se en el seu nom. Som hereus de més de 2.000 anys de lliuraments generosos i exemplars, fruit de l'alè de l'Esperit que no deixa de bufar on vol i com vol des d'aquella primera Pentecosta.

L'Església ensenya que el mateix desig de trobar Déu és ja un fruit de la seva gràcia. Quan en la pregària expressem la nostra fe, tot i en l'obscuritat, ja hem trobat el Senyor perquè ell se'ns ha ofert, i la mateixa pregària perseverant obre el nostre cor per acollir-lo. La Pentecosta és una bona oportunitat per a replantejar-nos a fons quin lloc té en la nostra vida la trobada amb Déu, la pregària personal i la pregària comunitària, en la que Jesús ha assegurat fer-se present quan dos o tres es reuneixen en el seu nom (cf. Mt 18,20). Hi ha moltes maneres d'alimentar la fe i viure ben oberts a l'Esperit d'Aquell que va ressuscitar Jesús entre els morts.

Posem-nos a l'escolta una vegada més i sense por, deixant-nos envair existencialment per Ell com aquells primers deixebles a Jerusalem (Fets 2,1-4;42-47).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL (LLEIDA)

Memòria d'activitats de la Delegació de MCS (maig 2011-2012)

Organigrama

La Delegació de MCS té un equip directiu compost pel delegat i els responsables de les comissions de treball que es reuneixen cada mes i

mig. Les comissions són: **Foto-vídeo, Web, Full Dominical, Ràdio.** La **trentena llarga de col·laboradors voluntaris** de la Delegació són adults i joves, de diferents professions.

Comissió	Activitats realitzades	Voluntaris
FOTO-VÍDEO	<ul style="list-style-type: none"> adquisició de material per realitzar fotos i edició de vídeos de manera semiprofessional classificació i digitalització (en procés) de 400 cintes de vídeo dels anys 1980-2000 producció de 86 vídeos recollint entrevistes, tertúlies i notícies de la Diòcesi i penjats al Web del Bisbat 	4
WEB	<ul style="list-style-type: none"> actualització setmanal del web nombre mitjà de visites mensuals 18.000 posada en marxa del nou web 2.0 construïda de manera totalment voluntària 	5
FULL DOMINICAL	<ul style="list-style-type: none"> elaboració setmanal del <i>Full Dominical</i> distribuït en parròquies tirada mensual 3.500 exemplars 	4
RÀDIO	<ul style="list-style-type: none"> posada en marxa d'un estudi senzill de gravació i compra de material àudio producció setmanal del magazine <i>Bat a bat al Bisbat de Lleida</i> emès a Cope Lleida, Ràdio Estel-Principat, i Ràdio Almacelles nombre de programes 34 (setembre 2011 - maig 2012) 	17

Pressupost invertit **9.879 €**

Projectes de futur

- Elaboració d'un pla de comunicació integral de la Diòcesi.
- Continuació del treball actual.
- Creació d'una nova comissió de Mitjans de Comunicació Digitals i Xarxes Socials.
- Col·laboració en la preparació d'un cicle de cinema per al curs vinent (ja està en marxa).
- Digitalització, classificació i col·locació en Internet per a accés lliure, dels vídeos antics.
- Creació de la pàgina oficial de la Diòcesi a Facebook i a Twitter (actualment en fase de preparació).
- Publicació de l'agenda setmanal/quinzenal de la Diòcesi de Lleida en pantalles en diferents indrets de la ciutat (tenim una proposta en estudi).
- Estudi d'un projecte d'una aplicació per a mòbils, amb informació de la Diòcesi de Lleida (esperem el projecte preparat per una empresa).

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*
Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangeli, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

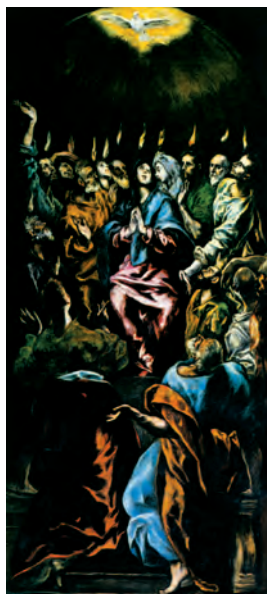
▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Maria i els Apòstols. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, puede ser: Ga 5,16-25)

Hermanos: Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Pasqua i Pentecosta

En la festa de la Pentecosta prenem un text de Joan que ja vàrem llegir el segon diumenge de Pasqua. És l'aparició de Jesús als deixebles, el mateix vespre de la Pasqua, quan ells estaven amb les portes tancades per por dels jueus. En aquesta aparició Jesús fa extensiu als deixebles el do de l'Esperit que ha sortit del seu costat traspassat per la llança a la creu: «Va lliurar l'Esperit» (19,30). És el do anunciat solemnement enmig de la festa de les tendes: «Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creuien en ell, perquè encara no hi era l'Esperit perquè Jesús no havia estat glorificat» (7,39).

El primer que convé subratllar del text d'avui, com ja vam dir el segon diumen-

ge de Pasqua, és que per a l'evangeli segons Joan, la Pasqua i la Pentecosta són el mateix dia. Podríem dir que són el mateix misteri. No cal esperar els quaranta dies de Lluc. En l'evangeli de Joan, el dia de la Pasqua hem arribat a l'hora de Jesús, que és una hora de plenitud que ja tothom pot compartir. És l'hora de l'exaltació i de la glorificació de Jesús vers la qual ha apuntat tot l'evangeli. És l'hora en què els creients ja poden adorar el Pare en esperit i en veritat (Jn 4,23).

Però cal recordar també, en segon lloc, que l'Esperit que reben els creients, segons la tradició joànica, és també l'Esperit de la Veritat, que és el que porta al coneixement de la veritat (Jn

16,13), una veritat que ens fa lliures, és a dir, que ens fa fills i germans (Jn 8,32-36). Val la pena subratllar que el que ens fa lliures no és el coneixement de la veritat sinó la Veritat, així, amb majúscula. I aquesta Veritat és Jesús.

La Pentecosta joànica porta un accent propi, diferent del de Lluc. L'Esperit de la Pentecosta de Lluc és el que porta a la missió apostòlica de l'Església, és més eclesiològic. L'Esperit de la Veritat de Joan és el que ens fa recordar la vida de Jesús i ens la fa comprendre (Jn 14,26). És un Esperit més cristològic. Vet aquí la riquesa de la festa de l'Esperit.

Oriol Tuñi, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Es reprèn el temps de durant l'any.

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.)
(□ Lleida): 1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27 ■ **dimarts** (□ Urgell):
1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31 ■ **dimecres**: 1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45 □ **dijous**, Jesucrist, gran sacerdot per sempre: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: 1Pe 4,7-13 / SI 95 / Mc 11,11-26 ■ **dissabte**: Jud 17,20b-25 / SI 62 / Mc 11,27-33 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.): Dt 4,32-34. 39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

22. L'Esperit Sant impulsa l'Església a la missió

La fe en Jesucrist com a enviat del Pare inclou l'estructura de la missió com a segon element. Hem vist que santatad, és a dir, pertinença al Déu vivent, implica missió. Així és Jesús, com a sant de Déu, en tot l'evangeli de Joan —i especialment en el capítol 17—, l'enviat de Déu. Tota la seva essència consisteix a *ser enviat*. El que això significa es fa clar en una frase del capítol 7: «La meva doctrina no és meva» (v. 16), diu el Senyor. Ell viu totalment a partir del Pare i no li contraposa res més, cap cosa que sigui d'ell i prou. En els discursos de comiat s'amplia a l'Esperit Sant aquest tret essencial característic del Fill: «No parlarà pel seu compte, sinó que dirà tot el que haurà sentit» (16,13). El Pare envia l'Esperit en nom de Jesús (14,26); Jesús l'envia des del Pare (15,26).

Després de la resurrecció, Jesús atrau els deixebles cap aquest corrent de la missió: «Com el Pare m'ha enviat a mi, així us envio a vosaltres» (20,21). Pel que fa a la comunitat

de deixebles de tots els temps, cal que tingui com a característica mantenir-se com a realment enviada per Jesús. Això significa per a ella sempre: «la meva doctrina no és meva»; els deixebles no es prediquen a si mateixos, sinó que diuen el que han sentit. Representen Crist, com Crist representa el Pare. Es deixen guiar per l'Esperit Sant, saben que en aquesta fidelitat absoluta hi actua al mateix temps la dinàmica de la maduració: «L'Esperit de la veritat us guiarà a la veritat sencera» (16,13).

Per a aquest essencial *ser enviats* dels deixebles de Crist, per al lligam a la seva paraula i la força del seu Esperit, l'Església antiga va trobar la forma de la *successió apostòlica*. La missió continuada és *sagrament*, és a dir, no és un poder a lliure disposició ni tampoc una institució feta pels homes, sinó un estar lligat a «la paraula des del principi» (1Jn 1,1) en la comunitat dels testimonis obrada per l'Esperit.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

«Demasiada información provoca depresión y ansiedad»

El professor de filosofia de la Universidad Estatal de San Francisco (EE.UU.) J. Needleman afirma: «El concepto de la realidad que tienen el periodista o la empresa en la que trabaja se relaciona con lo que *excita* a la gente: el escándalo, la violencia, el dinero y el sexo. Lo que ocurre en el interior de la persona no es noticia. Por la manera en que formulan sus preguntas nunca salen a relucir los aspectos más profundos y ricos de la experiencia humana.»

—El director de cine japonés Sugimoto, en su infatigable búsqueda de una reflexión espiritual sobre el vacío y la angustia que sufre la persona de hoy, concluye: «Demasiada *información* nos conduce a la *nada*.»

—Piter Brook asevera: «Vemos cosas horribles cada día en televisión. La *información*, nos acongoja, nos frustra. Sería necesario hablar más del *amor verdadero* y de la *compasión auténtica*.»

—En el último Congreso de Psiquiatria celebrado en Valencia quedó demostrado que «el exceso de *información* provoca *depresión* y *ansiedad*.»

—T. S. Eliot, premio Nobel, preguntaba: «¿Dónde está el *conocimiento* que hemos perdido en la *información*?»

J. M. Alimbau

SANTORAL

27. ✠ Diumenge de Pentecosta. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igalada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. Dilluns. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. Dimarts. Sant Just (segle vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Felíu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. Dimecres. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg.,

patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés i Claret (Manresa 1905 - Barcelona 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. Dijous. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. Divendres. Sant Justí (s. ii), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Iñigo), abat castellà; sant Flor.

2. Dissabte. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. iv); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

General: Que els creients sàpiguen reconèixer en l'Eucaristia la presència viva del Ressuscitat, que els acompanya en la vida diària.

Missional: Que els cristians a Europa redescobreixin la pròpia identitat i participin amb més afany en l'anunci de l'evangeli.

ENTREVISTA

JOSEP ORIOL PUJOL

Per l'iniciativa social

En el seu darrer llibre, *Persona i iniciativa social* (Pagès editors), Josep Oriol Pujol, director general de la Fundació Pere Tarrés, recull articles i conferències sobre temes que viu ben de prop, com són l'educació, els valors, l'economia, l'acció social, la gestió d'entitats no lucratives, la iniciativa social, l'Església o la fe. Pujol, que és llicenciat en psicologia i diplomad en direcció i administració d'empreses, es posiciona en una ètica que arrenca del compromís pels més febles, per la defensa de valors com la dignitat de la persona, la llibertat, la iniciativa social i l'equitat; i, des d'aquests principis, aporta reflexions que van des d'una crida a la legitimitat necessària quan es plantegen reivindicacions socials fins a criteris educatius. Al llibre dedica un apartat sencer a les reflexions sobre la fe i el paper de l'Església.

Quines propostes fa per aconseguir un mínim canvi a la societat pel que fa als principis ètics?

Educació, educació i educació. I una educació integral, que tingui presents la dimensió espiritual de la persona, valors com l'esforç, la constància, l'estimació per l'altre. I una veritable promoció econòmica de les zones menys desenvolupades.

Com s'ha de treballar des de l'escola i la família, quins recursos tenim per arribar a educar millor?

La societat hauria de ser més exigent en la formació i selecció dels educadors. Seria bo que superés estils educatius que responen a altres èpoques. Els pares, com tot educador, hem d'intervenir des de l'estimació però amb exigència, fixant límits, afavorint l'autonomia, la maduresa, la responsabilitat pròpia de cada edat. I sense males consciències.

I la fe, quin paper té avui? Com ajudar a viure-la?

Tot educador ha de procurar elevar les inquietuds d'infants i joves i ser model de comportament. En un entorn materialista on tot sembla que es pot resoldre des de la racionalitat, és imprescindible apropar testimonis de fe. Allò viscut a casa, a l'escola, al centre d'esplai, sempre resta en el més profund de la persona.

Òscar Bardají i Martín

Importancia del respeto y la comunicación

La palabra *respeto* es, quizá, la segunda más importante del diccionario de la pareja (la primera es amor, claro está) y así lo expresa el escritor José María Gironella:

«El amor y el respeto son las dos muletas indispensables para conseguir que la pareja humana soporte la convivencia.» Con todo, mantener el amoroso respeto a lo largo de toda una vida no es tarea fácil. Hay que aplicarse.

La comunicació fluida juga aquí un paper muy importante, porque ya sabemos que «el matrimonio es, por ejemplo, cincuenta años de conversación», según cita oportuna de Julián Marías. También el erudito académico Martín de Riquer pregunta a las parejas que quieren casarse «si tienen tema de conversación para cincuenta años». Por algo será que todos coinciden en que la comunicación verbal entre cónyuges es fundamental. De hecho, es la queja que oigo más veces en la consulta: la incomunicación de la pareja.

En la relación se producen situaciones inesperadas con las que hay que contar, como pueden ser los problemas de salud de uno de los miembros o un quebranto económico que desestabilice los ingresos de la pareja —el quedarse sin trabajo, lamentablemente tan frecuente ahora. Hay que saber, pues, sortear los obstáculos inoportunos que pretenden hacer tambalear el edificio.

También hay que contar con los enemigos de la auténtica intimidad. Algo así como: juntos, pero no revueltos. La excesiva intimidad, auténticamente intrusiva en la vida del otro, puede ser peligrosa y a la corta y a la larga produce malos resultados. En cambio, respetar la intimidad mental e incluso el espacio físico privado del otro es una forma de respeto al cónyuge que, a la larga y a la corta, siempre da buenos resultados.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Tal com deia Zubiri, entre els fets més remarcables de la societat actual cal remarcar el de l'absència de la pregunta per Déu: «l'home actual es caracteritza no tant per tenir una idea de Déu positiva (teista) o negativa (ateïsta) o agnòstica, sinó que es caracteritza per una actitud més radical: per negar que existeixi el veritable problema de Déu.»

Tal com molt sàviament ho expressa Zubiri, la manca de la pregunta per Déu, la indiferència o la ignorància cap als temes més transcendents, és una posició més radicalment allunyada de la creença que l'ateïsmo o l'agnosticisme.

L'ateïsmo o l'agnosticisme impliquen una reflexió sobre la transcendència i el sentit. Davant el dubte seriosament plantejat i madurat s'ha donat una resposta, ja sigui de negació o d'impossibilitat de donar una raó que es consideri vàlida.

Qui parteix de la indiferència o ignorància no considera necessària la pregunta, mai s'ha plantejat la reflexió sobre el sentit o significat de l'existència de Déu. Serien els «sense sostre espiritual».

El sostre espiritual és el que ens empara i ens permet accedir al significat, i això és fonamental en el moment d'emmalaltir. «Qui té un perquè aguanta qualsevol com», qui té un sentit de l'experiència és capaç de viure qualsevol experiència i sortir-ne enfortit.

Montse Esquerda

Nomenaments

Mn. Lluís Tarazón Grà, Sbd, ha estat nomenat al mes d'abril, **delegat diocesà de Pastoral Obrera**, substituint a la Sra. M. Àngels Altarriba Gonzàlez.

Celebració del primer de maig

Un centenar de persones de diferents edats es van reunir a la parròquia Vergé dels Pobres, del barri del Secà de Sant Pere, per participar a l'Eucaristia de l'1 de maig (St. Josep Obrer, dia del treball). Preparada pel moviment de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), va estar presidida pel nostre bisbe i concelebrada per diversos mossens de la diòcesi.

Al final de la celebració es va llegir el manifest preparat pels moviments de Pastoral Obrera de Catalunya, fent

memòria d'una gran lluitadora i militant cristiana de Lleida, la **Ma. Dolors Sabatè i Andreu, «Iolín»**, que va morir l'any 1999.

En acabar la missa, es va compartir una estona de conversa, tot degustant un mos de coca dolça.

Esmorzar del Sr. Bisbe amb la premsa i presentació del nou web del Bisbat de Lleida

Amb ocasió de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, celebrada el dia 20 de maig, el nostre bisbe es va reunir amb els mitjans de comunicació presents a Lleida.

En el transcurs d'un esmorzar amb ells, el bisbe Joan va explicar els continguts de la jornada.

Així mateix, el delegat de Mitjans de comunicació, Mn. Carles Sanmartín Sisó, els va presentar la memòria d'activitats dutes a terme per aquesta delegació en el darrer any.

També, Conxita López i Josep Anton Belchi, membres de l'equip del nou web, van presentar les principals novetats als periodistes sobre el nou web del bisbat. Aquest està en marxa des de primers de maig i substitueix al que venia funcionant des de l'any 2004.

En paraules de la seva responsable, Conxita López, aquest instrument de comunicació té els següents objectius:

- Ajudar a transmetre la Bona Nova de Jesús.
- Estar al servei de la veritat i de la pastoral del Bisbat.
- I donar a conèixer les activitats de l'Església diocesana com a Bona Notícia.

Cal assenyalar que la construcció d'aquest web, modern i funcional, ha estat possible gràcies a la col·laboració voluntària de quatre persones. Entre tots hi han esmerçat

més de 1.200 hores de treball, des de febrer del 2011 fins ara. Des d'aquí el nostre profund agraïment!

Preparació d'un cycle de cinema

Un equip de persones de diverses entitats diocesanes estan preparant, per al curs vinent, un cycle de cinema.

Consistirà en oferir un diumenge al mes, al teatre de l'Acadèmia Mariana de Lleida, una bona pel·lícula precedida per una breu presentació. A l'acabar el passi, i junt a un refrigeri, hi haurà un espai de trobada i debat entre els assistents.

En continuarem informant, donat que la Delegació de Mitjans de Comunicació hi col·labora activament.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h.

- **Diumenge 27 de maig: Pentecosta (Dia d'Acció Catòlica i Dia de l'Apostolat Seglar)**
 - A les 12 h, Delegació de l'Apostolat Seglar: Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família de Lleida.
 - A les 12.30 h, Confirmacions a Ntra. Sra. de la Mercè de Lleida.
- **Dilluns 28 de maig:**
 - Dedicació de la Catedral de Lleida.
- **Dimecres 30 de maig:**
 - Trobada Mundial de Famílies a Milà (dies 30-31 de maig i 1-2-3 de juny).
- **Dijous 31 de maig:**
 - A les 9.30 h, Confirmacions a Sant Andreu (Lleida).
- **Divendres 1 de juny:**
 - A les 18.30 h, els Confirmands de Torrefarrera visiten el bisbe.
 - A les 20 h, Confirmacions del Col·legi Terraferma a Sant Llorenç.
- **Dissabte 2 de juny:**
 - De 10 a 12 h, Jornada de Portes Obertes de MCS al bisbat.
 - A les 12 h, taula rodona oberta a tothom amb el títol: «El futur de la comunicació i la comunicació del futur.»
 - A les 20 h, Vetlla pregària-Vida Contemplativa a la Catedral.
 - A les 22 h, Vigília d'Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Llorenç.

AYUDANDO A VIVIR

Pentecostés, una nueva vitalidad

Es frecuente compartir ideas sobre la necesidad de cambios en la Iglesia al constatar algunos fenómenos preocupantes, como el número y la media de edad de quienes participan habitualmente en las celebraciones y/o la sequía vocacional. Ciertamente son cosas innegables en países de vieja cristiandad como el nuestro y no faltan análisis y explicaciones en términos sociológicos, demográficos, culturales...

Sería bueno preguntarnos también sobre el testimonio de los cristianos (laicos y eclesíasticos), pero queriendo superar los cuatro tópicos habituales y profundizar de verdad sobre nuestra manera de vivir el Evangelio y el seguimiento de Jesús. Bastantes voces autorizadas coinciden en decir que el núcleo de la crisis de la Iglesia en la vieja Europa es la crisis de fe, su pobre vitalidad y convicción. Parece que los criterios de Jesús no pesan lo suficiente en nosotros a la hora de tomar decisiones que nos afectan existencialmente.

Ciertamente hay experiencias, como la Jornada Mundial de la Juventud, que nos hacen respirar un aire fresco de catolicidad y universalidad, y también su-

ponen una alegría porque puedes ver que hay nuevas generaciones de cristianos que viven intensos encuentros con Jesús y alimentan su voluntad a seguirle en presente y en futuro. Algunas familias acogedoras, y otras, me han comentado que para ellas había supuesto un buen remedio contra el propio cristianismo rutinario. Y el mismo papa Benedicto XVI comentaba, meses después de la JMJ, que una de las experiencias más importantes de aquellos días para él había sido el encuentro con los cerca de 20.000 jóvenes voluntarios que habían dedicado semanas o meses de su vida colaborando en los preparativos y, al término de las Jornadas, se les veía «tangiblemente» felices, habiendo encontrado el sentido del tiempo y de la vida al dar su tiempo y su trabajo, a pesar del natural cansancio.

No podemos aspirar a convertir en ordinarias estas experiencias, pero nos deben servir para pensar que realidades así no se improvisan: detrás hay múltiples encuentros con Jesucristo que llevan a sentirse amados por Dios y a entregarse en su nombre. Somos herederos de más de 2.000 años de entregas generosas y ejemplares, fruto del aliento del Espíritu que no

deja de soplar donde quiere y como quiere desde aquel primer Pentecostés.

La Iglesia enseña que el mismo deseo de encontrar a Dios es ya un fruto de su gracia. Cuando en la oración expresamos nuestra fe, aunque sea en la oscuridad, ya hemos encontrado al Señor porque Él se nos ha ofrecido, y la misma oración perseverante abre nuestro corazón para acogerle. Pentecostés es una buena oportunidad para replantearse a fondo qué lugar tiene en nuestra vida el encuentro con Dios, la oración personal y la oración comunitaria, en la que Jesús ha asegurado hacerse presente cuando dos o tres se reúnen en su nombre (cf. Mt 18,20). Hay muchas maneras de alimentar la fe y vivir bien abiertos al Espíritu de Aquel que resucitó a Jesús de entre los muertos.

Pongámonos a la escucha una vez más y sin miedo, dejándonos invadir existencialmente por Él como aquellos primeros discípulos en Jerusalén (Hechos 2,1-4;42-47).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737